

Микита Кравцов, Лицар повертається, 2012

Супер М

29.01-17.02.13 Микита Кравцов

На відміну від галасливого живопису Кравцова, його фотографії розмовляють. При чому відразу кількома голосами з дуже приємним тембром.

Ти завжди можеш вслухатися в одну з версій розповіді.

Кожна з робіт проекту має дві історії і два сюжети. Дуель. Подвійний фільтр.

Накладання реальне чи механічне дає новосмисл і художність акту.

У руках живописця фотоапарат схожий на полотно й пензлі.

Кравцов – улюбленець долі: він творить легко й багато. Граючись, він закриває плівку в різні апарати й draжнить її мультиекспозицією.

Накладає, змащує, плутає і знаходить.

Рідний Крим привчив його до моря. Море створило ритм і колір.

Художник став мембраною між правдою і вимислом.

Але ж все досить просто...

Дід.

Ми живемо через покоління.

Кравцов показав мені дві маленькі фотографії недобудованого готелю утопічного архітектурного брежнєвського постмодернізму,

і акцентував на ролі свого діда, який його будував. У його колажі гігантський спрут захопив своїми щупальцями будівлю і потрошить пожильців.

Я намагався уявити діда Микити – неспокійного кримчанина – предтечу свого онука.

Дід був справжнім супергероєм, творцем, батьком, епохою!

Де вона – нитка оповіді? Де гачок, на який нас спіймано?

Фокус простий: подвійне дно, ще один спуск затвора – і проявлення покаже.

Чи є у вас супермрія?..

Придивіться до неї. Чи дійсно вона супер? А може, це звичайна мрія? Звичайнісінька як напис на пляшці вина. Посередня. Прозаїчна?..

Часті подорожі Кравцова збуджують його фантазію, провокують переосмислення побаченого. Виникає вінегрет із вражень в одному знімку. Перенасичення.

Але саме ця стадія пошуку має бути показана, побачена й помічена.

«Ви хочете про це поговорити?» Фотографія художника наближена до психоаналізу.

Це перша виставка Кравцова, де фото в руках живописця залишається єдиним медіа. Де віра в наші суперсили не згасає. Де переспів кадрів на полотні не припустимий.

...У підлітковому віці я отримував неймовірне задоволення від кімнати кривих дзеркал у парку атракціонів. Вона заміняла собою і кіно, і наркотики, й рок-н-рол, і сучасне мистецтво... Я виходив після лімітованих десяти хвилин абсолютно виснажений від сміху, з болем у животі та охриплим голосом...

Сьогодні фотографія витіснила з художника Кравцова бажання малювати. Хоча запах фарби переслідує його, йде за ним по п'ятах і не відпускає. Чи захоче він писати на полотнах, чи світлопис задавить це бажання?

А проте живопис у фотографії Кравцова нікуди не дівся. Він сидить у ньому на генетичному рівні. Принохайтеся! Його фотографії пахнуть олією. А метушливі рухи незмінно виказують живописця.